

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини**

ВІСНИК

УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ

ВИПУСК 1

Частина II

**Умань
2017**

УДК 37(477+575.4)(06)
ББК 74(44кр+5тур)я43
В 53

*Затверджено до друку вченою радою
Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини
(протокол № 12 від 27 червня 2017 р.)*

Редакційна колегія:

Безлюдний О.І. – доктор педагогічних наук, професор, ректор;
Сокирська В.В. – кандидат історичних наук, професор,
проректор з наукової роботи та міжнародного співробітництва (головний редактор);
Курмаєв П.Ю. – доктор економічних наук, професор;
Цимбал Н.А. – кандидат філологічних наук, професор;
Лаврик О.Д. – кандидат географічних наук, директор Українсько-туркменського
культурно-освітнього центру (заст. головного редактора);
Сушкевич О.В. – кандидат філологічних наук, доцент;
Загоруйко Л.О. – кандидат педагогічних наук, доцент;
Валюк В.Ф. – кандидат хімічних наук, доцент;
Якимчук Р.А. – кандидат біологічних наук, доцент;
Мельник О.С. – кандидат технічних наук, доцент.

Відповідальний за випуск: *Лаврик О.Д.*

В 53 Вісник Українсько-туркменського культурно-освітнього центру :
міждисциплінарний науковий збірник. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2017. –
Вип. 1, Ч. II. – 194 с.

У збірнику опубліковані результати наукової роботи студентів та викладачів УДПУ імені Павла Тичини. Розриті актуальні питання у галузях соціально-педагогічних, природничо-математичних, гуманітарних та економічних досліджень. Видання буде корисним для студентів, викладачів, аспірантів та вчителів загальноосвітніх навчальних закладів.

The results of scientific work of students and lecturers of Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University had been published in the proceedings. Current issues in social, educational, natural and mathematical, humanitarian and economic research had been revealed. The proceedings will be useful for students, lecturers and teachers of secondary schools.

**УДК 37(477+575.4)(06)
ББК 74(44кр+5тур)я43**

ЗМІСТ

ГУМАНІТАРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Білецька І. О., Грабова Т. Англійські лексичні та граматичні емфатичні конструкції та їх ознаки.....	5
Білецька І. О., Сікорська С. Особливості омонімії та спосіб зняття труднощів її перекладу в науково-технічних текстах.....	11
Бондарук Я. В., Реєнт О. Підвищення інтересу учнів до вивчення англійської мови.....	15
Волошина Г. П., Багрій О. Рідна мова як засіб громадянського виховання у педагогічній спадщині В.О. Сухомлинського.....	21
Гребенюк А., Діденко Л., Діденко С. Туркменістан на міжнародній арені.....	27
Косінська Т. В., Калабська В. С. Музичний конкурс як необхідний компонент у формуванні музично-виконавської компетентності учнів-бандуристів ПСМНЗ.....	33
Краснобокий Ю. М., Чембергенов І. Перший доктор наук Туркменістану.....	38
Куценко С. Ю. Музей у сучасному інформаційному просторі: потенціал соціальних мереж.....	39
Лаухіна І. С., Мальченко А. Лексико-семантична група назв учнів у французькій мові Франції, Бельгії, Швейцарії та Квебеку.....	44
Максимчук О. В., Мовлямбердієв В. Духовність і ціннісні орієнтації студентської молоді України в трансформаційному суспільстві.....	48
Ріднева Л. Ю., Осіпчук Г. В., Могілевець Т. М., Руда О. А. Туркменська література в контексті сучасних міжкультурних зв'язків.....	53
Скрипник О. М. Туркменістан та ООН: історія співпраці.....	60
Ткачук М. М. Ціннісний вимір змісту українського національного виховання: минуле і сучасність.....	65
Цимбал Н. А., Токлієв Д. Мета і завдання зіставного лінгвістичного аналізу української і туркменської мов.....	74
Шачковська Л. С., Абдикодиров О. Політичний аспект міграційних проблем в європейських країнах.....	76

Шачковська Л. С., Байкулов Ш. Ісламський екстремізм та міжнародний тероризм як загроза для сучасного світу.....	84
Шачковська Л. С., Джумаєв Ш. Особливості формування політичної культури молоді в Україні.....	91
Шачковська Л. С., Ібрагімов Б. Роль українського миротворчого контингенту в міжнародних миротворчих операціях.....	99
Шачковська Л. С., Кличов М. Антропологічні виміри глобалізації	108
Шачковська Л. С., Худайкулова А. Інформаційний тероризм як феномен сучасної міжнародної політики.....	115
Шачковська Л. С., Худайназарова Ю. Гендерні трансформації у політично-соціальній сфері суспільства.....	124

ЕКОНОМІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Автомесенко А. А. Паблік рілейшнз.....	131
Білошкурський М. В. Фактори та резерви зростання прибутку малого підприємства.....	136
Бовкун О. А. Економічний розвиток агропродовольчих підприємств в контексті економічної безпеки.....	142
Гарматюк О. В., Вовк Т. Використання Інтернет-маркетингу як засобу просування послуг на ринку.....	148
Гарматюк О. В., Коваль М. Дослідження економічних та організаційних методів управління конкурентоспроможності підприємства.....	153
Гарник О. А., Починок У. Сутність інноваційного розвитку в умовах економічної конкуренції.....	159
Коган Н. Ю. Здійснення іпотечних земельних операцій сільськогосподарськими підприємствами.....	164
Побережець Н. Б., Червона К. О. Менеджмент якості як фактор підвищення конкурентоспроможності туристичних підприємств.....	170
Слатвінська Л.А., Поворознюк І.М., Литвин О.В. Роль екскурсійної діяльності в розвитку внутрішнього та міжнародного туризму.....	176
Станіславчук Н. О., Люльченко В. В. Банківська система України: стан та перспективи розвитку в умовах фінансової глобалізації	182
Стойка С. О., Кравченко Ю. М., Мельничук Я. В. Податкова безпека як система захисту національної економіки України.....	188

5. Котелянець О. О. Актуальні питання розвитку міжнародної миротворчої діяльності України / О. О. Котелянець // Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник Національного інституту стратегічних досліджень. – 2012. – №2. – С.185–190.
6. Луник О.О. Типологія та класифікація воєнних конфліктів, до врегулювання яких залучена Воєнна організація України / О. О. Луник // Збірник наукових праць Військового гуманітарного інституту Національної академії оборони України. – 2002. – № 5 (30). – С. 36–48.
7. Макаренко Є. Миротворча діяльність в контексті європейського вибору України / Є. Макаренко // Людство на межі тисячоліть: діалог цивілізацій. Матеріали науково-практичної конференції. – Київ. – 2003. – С.167–172.
8. Перепелиця Г. М. Залучення України до миротворчості регіональних і субрегіональних організацій / Г. М. Перепелиця // Миротворча діяльність України: кооперація з НАТО та іншими структурами європейської безпеки: матеріали Міжнар. семінару «Миротворча діяльність України: спільні операції з НАТО та в більш широкому контексті», 18–20 березня 2001 р. – К., 2002. – С. 130–154.
9. Селянко Олександр Збройні сили України та миротворчі операції під проводом міжнародних організацій, у тому числі НАТО: політико-правові аспекти / О. Селянко // Євроатлантикінформ. – Бюллетень. – 2008. – № 1. – С. 60–62.
10. Шкідченко В. П. Деякі шляхи подальшого розвитку нормативно-правової бази забезпечення воєнної безпеки України / В. П. Шкідченко // Наука і оборона. – 2000. – № 3. – С. 3–11.

АНТРОПОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

**Шачковська Л. С., канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільних дисциплін
Кличов Мухіддін, студент IV курсу
УДПУ ім. П. Тичини**

Анотація

Розглядається антропологічний вимір глобалізації, який містить нові можливості щодо визначення майбутнього людської цивілізації. Аналізується природа та антропологічні засади суспільства, вплив глобалізаційних процесів на життєдіяльність соціуму. Виявлено та охарактеризовано глобалізаційні тенденції сьогодення і сучасні проблеми глобалізації.

Ключові слова

Глобалізація, антропологічний вимір, глобалізаційні трансформації.

Abstract

The authors revealed the anthropological dimension of globalization, which includes new features to determine the future of human civilization. Nature and anthropological foundations of society, the impact of globalization on the livelihoods of society were analyzed. Present globalization trends and current challenges of globalization had been discovered and characterized.

Keywords

Globalization, anthropological dimension of globalization transformation.

Глобалізація і викликана нею глибинна реструктуризація світу зачепили всі сфери людського буття. Ступінь взаємозв'язку і взаємозалежності країн і народів досягла такого рівня, що глобальний простір, незважаючи на існуючі в ньому відмінності, стає і сприймається все більш єдиним і цілісним. Однак, в рамках глобалізації діє безліч тенденцій і закономірностей розвитку, часом протилежних, що надає світовому розвитку суперечливий характер. Саме тому нові підходи до розуміння антропологічних витоків глобальних тенденцій та їхніх наслідків містять нові можливості щодо визначення майбутнього людської цивілізації, з'ясування природи та антропологічних засад суспільства. Сучасний етап розвитку глобалізації потребує її неухильного наближення до людини, до її потреб.

Глобалізація дозволяє країнам, людям і культурам відкривати нові виміри розвитку та інші варіанти життя. Тепер у центрі нового світогляду в умовах глобалізації, покликаної забезпечити соціальне ефективне освоєння світу, є вже не просто людина з абстрактною гуманістичною системою цінностей, а все людство з конкретною системою нагальних матеріальних та духовних потреб.

Мета дослідження полягає у філософсько-антропологічному вимірі глобалізації та аналізі основних тенденцій її розвитку.

Завдання дослідження:

- дослідити формування явища глобалізації, зокрема її соціальні виміри;
- виявити протиріччя процесу глобалізації в антропологічному аспекті;
- здійснити аналіз впливу глобалізаційних процесів на життєдіяльність соціуму;
- виявити глобалізаційні тенденції сьогодення, охарактеризувати сучасні проблеми глобалізації.

Об'єктом дослідження є глобалізація як якісно самостійна, складна система явищ та відносин, яка цілісна в своїй системності, але внутрішньо вельми суперечлива.

Предметом дослідження є антропологічні виміри глобалізації.

Виклад основного матеріалу. Глобалізація як мегатенденція історії людства, способом здійснення якої є предметно-практична і духовна життєдіяльність індивідів, інтегрованих в соціокультурно, економічно і політично різні антропологічні цілісності, реалізується в усьому спектрі відносин між ними. Тому її можна розглядати як сукупність процесів економічної (торговельної, фінансової, виробничої тощо), політичної (військової і дипломатичної) і культурної (релігійної, ідеологічної, науково-технічної та іншої) глобалізації, що здійснювалася з різною швидкістю, послідовністю і успіхом у різних місцях і в різні історичні епохи. Важливо не забувати про взаємозв'язок, просторово-часову динаміку і незавершеність цих процесів. Треба також враховувати, що у тривалій історичній ретроспективі глобалізація завжди виступала як послідовність співіснуючих і змінюючих одна одну історичних форм. Джерелом цих форм зазвичай виявлялася просторова і супроводжуюча

її політична, економічна і культурна експансія суспільств, держав і цивілізацій, які виходили на авансцену регіональної історії. Можна сказати, що глобалізація людства спочатку втілює в собі єдність соціальної історії, яка забезпечена конкуренцією і наступністю буття і свідомості утворюючих її антропологічних цілісностей [3, с. 40].

В національних інтересах держав зростає питома вага проблем глобального характеру. Посилюється взаємозв'язок внутрішньої і зовнішньої політики. Глобалізація супроводжується динамічним виходом на міжнародну арену недержавних акторів – як конструктивних, так і деструктивних. Вона охоплює різні сфери життя, але всюди, так чи інакше, стосується людини.

Все це зумовлює різні форми її прояву, а саме:

1. Економічна глобалізація. Перш за все, це виникнення економічних відносин всесвітнього характеру. Переплетення ринків, фінансів, товарів і послуг, створення транснаціональних корпорацій є одним із найяскравіших проявів цього процесу.

2. Політична глобалізація. Дуже своєрідним в даній формі глобалізації є «примусове» поширення загальнолюдських цінностей при формуванні регіональних міждержавних об'єднань, спілок, інститутів. Глобалізація змушує держави «демократизуватися», робити більш прозорою діяльність своїх органів.

3. Культурна глобалізація. У цій формі глобалізації, з одного боку, мова йде про поширення західних цінностей на більшу частину населення світу, а з іншого – про прийняття західних інституціональних практик (бюрократична організація, раціональність, цінності економічної ефективності, політичної демократії), що поширилися в усьому світі. Глобалізація в культурній сфері розуміється як тенденція до створення певної єдиної світової культури (або цивілізації). Культурні наслідки глобалізації виражаються у високому рівні культурної гомогенності населення в межах чітко визначених границь. Стає все більш очевидним, що «суспільство споживання» не має майбутнього – занадто великі духовні витрати, вже досить чітко проглядаються ресурсні та екологічні межі. Помітно посилюється тенденція до втрати «вічних» цінностей, наростають негативні тенденції.

4. Глобалізація комунікації. Цю форму глобалізації пов'язують з настанням ери інформаційних технологій. Соціальний простір набув нової якості з розвитком електронної комунікації. Доступність, вартість і швидкість спілкування зробили локальне загальнозначущим. Швидке зменшення вартості комунікацій якісно змінило відносини між державами і свідомістю людей, і це може стати основою для формування більш потужного глобального суспільства [8].

Розвиток людини як найвищої соціальної цінності, підвищення якості людського життя є одним із пріоритетів глобального розвитку. На перший план виходять такі глобальні проблеми соціальної якості життя, як освіта, професійна підготовка, здоров'я, безпека людини, боротьба з

організованою злочинністю, з тіньовою економікою, можливості розвитку приватного підприємництва. Значно зростає роль і місце інтелектуальної та гуманітарної глобальної інтеграції.

Глобалізація, виносячи потреби та інтереси людини за національні кордони, пускає в хід тенденцію персоніфікації міжнародних відносин, пов'язану зі становленням додаткових джерел зовнішньополітичної ініціативи – приватних корпорацій в особі їхніх керівників і самої людини як кінцевого споживача створюваних глобальною економікою і культурою, товарів, послуг, культурних цінностей і способу життя. Проте, їхні інтереси можуть не збігатися з офіційно сформульованими національними інтересами. Тоді вже виникає феномен «людини інтернаціональної», що пов'язує задоволення своїх потреб не тільки із країною, в якій проживає і є її громадянином, але і зі світовою спільнотою в цілому. Тим самим людина виходить за функціональні рамки громадянина своєї країни і перетворюється на самостійний суб'єкт міжнародних відносин. Поява людських потреб, що об'єктивно перебувають на регіональному чи світовому рівні бачення, зростання їхньої кількості, є важливими передумовами глобалізації.

Таким чином, – на думку В. Завальнюка, – необхідно зазначити, що сучасні глобалізаційні трансформації не можуть не акцентувати увагу на людині, яка водночас є генератором нових ідей, нового світобачення. Глобалізація відчутно втручається у сферу інтелектуального та культурного життя. Відкриваються унікальні можливості для взаємного збагачення культур, вдосконалення системи освіти, обміну результатів наукових відкриттів.

В той же час глобалізаційні процеси викликають багато проблем для людства: збільшується розрив між багатими і бідними в рівні життя населення, в технологічній та інформаційній сферах; безпрецедентним є демографічний розрив, екологічна деградація планети. Реальністю стали глобальні виклики, які несуть загрозу міжнародній безпеці (тероризм, транснаціональна організована злочинність тощо). Тому необхідно створити глобальну систему протидії цим викликам і загрозам, об'єднати зусилля всіх народів і держав для нейтралізації негативних наслідків глобалізаційних процесів [5, с. 51].

Вирішення глобальних проблем можливо тільки на основі організації планетарної системи взаємодії і взаємодопомоги. Аналіз суті цих проблем розкриває нерозривність соціальних і природних сторін життя сучасного людства. Неможливо відокремити економіку від екології, психологічні проблеми від політичних. Сам підхід до вирішення цих проблем вимагає вироблення у людини планетарного мислення.

Аль-Кузаї Джабер Сакран досить обґрунтовано, на наш погляд, виділяє три основні групи глобальних проблем сучасності. До першої групи належать так звані «інтерсоціальні проблеми». Сюди, перш за все, входять: проблема встановлення і підтримання миру між державами; становлення нового економічного порядку, усунення нерівномірності

економічного розвитку; подолання міжнародної нестабільності; політичні проблеми, що виникають при освоєнні державами природних ресурсів; проблема гонки озброєнь, яка тісно пов'язана з проблемою забруднення і руйнування навколишнього середовища. Всі ці інтерсоціальні проблеми органічно пов'язані проблемою взаємодії суспільства і природи.

Ці проблеми виділяються в особливу другу групу, яку можна умовно визначити як «натурсоціальні проблеми». Ці проблеми виникають в результаті безпосередньої взаємодії природи і суспільства. До них в першу чергу відносяться: проблема збереження природних ресурсів – відновлювальних і невідновлювальних, – освоєння світового океану, космосу, сам характер взаємовідносин сучасного людства і навколишнього природного середовища.

Третя група – це проблеми, пов'язані із взаємодією людини і суспільства. Їх можна визначити як «антропосоціальні проблеми». Сюди можна віднести комплекс проблем біологічних основ життя людини, опосередкованих соціальними умовами; проблеми народонаселення, охорони здоров'я; проблема здоров'я в масштабах всього людства і в конкретних, особливо небезпечних регіонах; глобальні проблеми освіти, а також проблеми впливу ціннісних установок людей на характер життєдіяльності всього людства тощо [1, с. 14–15].

Глобалізація в поєднанні з іншими пов'язаними з нею сучасними процесами посилює вплив на людину – її економічний, соціальний і морально-психологічний статус, її самопочуття і особистісний розвиток, цінності та прагнення. Цей вплив проявляється в таких аспектах:

1) поглиблюється розрив у соціально-економічному становищі масових верств населення індустріально розвинених країн і країн, які розвиваються або економічно відсталих;

2) збільшується кількість безробітних в країнах, що розвиваються;

3) виникають нові лінії соціальної диференціації як в розвинених суспільствах, так і в тих, що розвиваються;

4) відбувається величезне розширення та інтенсифікація зв'язків людей, що належать до різних культур, національних спільнот, цивілізацій;

5) змінюються умови і фактори формування людської особистості;

6) спонукання процесу індивідуалізації людини;

7) здійснюється потужний вплив на потреби і мотиви особистості;

8) загострюється проблема ідентичності особистості;

9) посилюється психологічна деінституціоналізація особистості [6, с. 158].

Які основні антропологічні протиріччя глобалізації? Дуже важливим аспектом і протиріччям глобалізаційних процесів є тенденція нівелювання національних держав і унікальних самобутніх культур. Тут напрошується висновок про принципове протистояння глобалізації (пов'язаної з маргіналізацією та уніфікацією) традиції, в якій реалізуються стійкі сутності і цінності локальних культур. «Перетворення

людства в ціле амбівалентне для його блага. Якщо для виробництва, економіки, техніки поєднання розрізаних зусиль дає ефект емерджентності, сприяє зростанню, то сфери життя, де самоцінні відмінності – деградують... В глобально цілісній системі етноси не збагачують один одного, а взаємопоглинаються, культури не отримують імпульс для саморозкриття, а нівелюються, країни не еволюцінують, співпрацюючи, а уніфікуються. Скрізь те ж саме одягають, їдять, п'ють, співають, всюди «Діснейленд» і «Макдональдс». Своєрідність народів відходить в минуле, в традицію, в фольклор і існує як пережиток минулого. Якби в містах не було старих кварталів і музеїв, то подорожування втрачало би сенс – людина неминуче потрапляє в оточення витончено однакових автомобілів, дизайн будівель, її переслідують всюдисущі реклами транснаціональних корпорацій. Різноманітне, до протилежності, строкате, географічно розкидане і розтягнене по історичним епохам людство стоїть на порозі трансформації в суперечливе, але структурно однорідне просторово-тимчасове утворення» [7, с. 78].

Таким чином, можна сказати, що одним із основних антропологічних протиріч глобалізаційних процесів є їх наднаціональний характер. Цікаву думку в цьому відношенні висловлює Ю. Тютюнник: «Позанаціональний характер глобалізації сьогодні доходить до логічного завершення. В певній мірі вона нагадує той котел, в якому переплавлялися нації в період становлення американської спільноти, тільки зараз в цей котел кидається весь світ...» [9, с. 166]. Тепер стає очевидним, чому Ф. Фукуяма, називаючи глобалізацію тотальною експансією неолібералізму, пов'язує її з «кінцем історії»: нівелювання національної держави цілком можна ототожнити із закінченням історичного часу. Відомо, що будь-якого роду експансії в людській історії, як правило, здійснювалися на основі домінування певного етносу, тобто мали національний характер [9, с. 164–165].

Глобалізація обернулася для багатьох країн і народів руйнівними наслідками. Сучасний глобалізм має насильницький характер, що веде до денаціоналізації. Він лише формально дає народам рівні права і можливості залучення до новітніх здобутків сучасної цивілізації. До інших наслідків глобалізації слід віднести наростання конфліктності і напруженості в світі. В результаті зростання інформаційно-технологічної нерівності збільшилася соціальна прірва між багатою і бідною частиною людства. Можна навіть говорити про появу наддержавної світової соціальної структури. Її утворює надклас багатих і надклас бідних [2, с. 16].

Виникнення таких наслідків, їх усвідомлення, спричинило досить потужний антиглобалістський рух в багатьох країнах світу. З наростанням небезпечних глобалізаційних тенденцій та появою нових кризових проблем світового масштабу кількість активістів і прихильників антиглобалістських рухів збільшується з метою недопущення та

ліквідації негативних наслідків глобалізації.

Тому сучасні виклики та проблеми глобалізації зворушують увесь світ. Ведуться численні дискусії щодо необхідності даного процесу взагалі. Відбуваються зустрічі між країнами для обговорення суспільно значущих питань. Одним з найважливіших таких заходів є Всесвітній економічний форум, що періодично проводиться в Давосі. Предметом дискусій Давоського форуму (січень 2017 р.) стали найбільш важливі світові проблеми економіки, політики, охорони здоров'я та навколишнього середовища, тобто першочергові питання, які хвилюють людство, і які потребують нагального вирішення та врегулювання.

Експерти Всесвітнього економічного форуму в Давосі назвали головні ризики для людства в 2017 році, поділивши їх на п'ять категорій – економічні, екологічні, геополітичні, соціальні і технологічні.

В економіці головна загроза – це відмивання грошей і ухилення від сплати податків, работоргівля, виробництво контрафактної продукції і організована злочинність. Також небезпеку несе збільшення різниці в доходах між бідними і багатими.

Основний технологічний ризик – це зростаюче число розкрадань персональних даних, кібератаки і стрімкий розвиток робототехніки, через що люди втрачатимуть робочі місця.

У соціально-економічній сфері одна з головних проблем – це масова міграція, яка може стати для економіки непосильним тягарем.

Як і раніше серйозну небезпеку становлять природні катаклізми і антропогенні екологічні катастрофи.

Одна з найбільш значущих категорій ризиків – це геополітика. Це великі теракти, міждержавні конфлікти і неефективне держуправління [4].

Глобалізація – об'єктивно обумовлений етап в житті людства.

Сутність глобалізації – це її об'єктивність, планетарний масштаб, універсальність і невідворотність буття суспільства, що насувається, як буття глобального. Існування глобалізації – це кризові явища в дійсності, які виявляються суспільною свідомістю в різних сферах соціального життя. Глобалізація з точки зору статичності – це принципово нове, тривале і до кінця не вивчене явище. З точки зору динаміки глобалізація – безперервний, такий, що не піддається в повній мірі громадському контролю процес змін. Глобалізація, одного разу з'явившись, показала і свої проблеми, які будуть супроводжувати людство. В одних випадках – це кризові явища, які створюють нові можливості для прояву творчих життєвих сил людства. В інших – це ситуації фізичної катастрофи, апокаліптичного, есхатологічного світосприйняття.

Перед суспільними науками на сучасному етапі гостро стоїть проблема поглиблення меж людського пізнання глобалізації в умовах розширення нестабільної реальності і відкриття її законів відповідно до її власної природи. Лише на основі цього людство зможе мінімізувати негативні наслідки глобалізації.

Список використаних джерел

1. Аль-Кузаи Джабер Сакран Историко-цивилизационный подход к изучению глобального политического процесса (анализ методологии А. Тойнби) : дис. на соискание степени политических наук : 23.00.01 / Аль-Кузаи Джабер Сакран. – Одесса, 2016. – 226 с.
2. Гелд Д., МакГрю Е., Голдблатт Д., Перритон Д. Глобальні трансформації. Політика, економіка, культура. – К.: Фенікс, 2003. – 584 с.
3. Гранин Ю. Д. Глобализация: «вестернизация» и альтернативные формы глобальных стратегий / Ю. Д. Гранин // Стратегія розвитку України. – №1. – 2014. – С. 38–45.
4. Давос-2017: кто приехал и что обсудили в первый день форума / Сегодня.ua. 2017. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://gottstat.com/news/davos-2017-kto-priehal-i-chno-obsudili-v-pervyy-den-3120068.html>
5. Завальнюк В. В. Антропологічний вимір глобалізаційних процесів у правовій сфері / В. В. Завальнюк // Наукові праці НУ ОЮА. – Том ІХ. – 2010. – С. 46–53.
6. Заславская Н. Б. Влияние глобализации на человека / Н. Б. Заславская, А. Р. Каньковская / XXXII Неделя науки СПбГПУ. Материалы межвузовской научно-технической конференции. Ч.VII : С. 157–158 © Санкт-Петербургский государственный политехнический университет, 2004.
7. Кутырев В. А. Культурологический смысл глобализма. / В. А. Кутырев // Вестник российского философского общества, 2001. – № 4. – С. 78–83.
8. Понарина Н. Н. Глобализация: тенденции и противоречия (концептуальный анализ) / Н. Н. Понарина // Теория и практика общественного развития. 2010. – №1. – С. 37–43.
9. Стус В. Глобализация завершается / В. Стус // День. – 2008. – № 217. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://day.kyiv.ua/ru/article/nota-bene/globalizaciya-zavershaetsya>

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ТЕРОРИЗМ ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОЇ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ

**Шачковська Л. С., канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільних дисциплін
Худайкулова Айджан, студентка ІV курсу
УДПУ ім. П. Тичини**

Анотація

Аналізуються поняття, ознаки та загрози інформаційного тероризму. Розглядаються прояви інформаційного тероризму в Україні та шляхи забезпечення інформаційною безпеки України.

Ключові слова

Тероризм, інформаційний тероризм, міжнародна політика.

Наукове видання

**ВІСНИК
УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ**

Випуск 1

Частина II

Друкується в авторській редакції

*Автори опублікованих матеріалів
НЕСУТЬ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
за добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен
та інших відомостей!!!*

Технічний редактор: *Жидкова Н. В.*

Підписано до друку 26.06.2017 р. Формат 60x84/16.

Папір офсетний. Ум. друк. арк.11,3

Тираж 300 прим. Замовлення № 1456

Видавничо-поліграфічний центр «Візаві»

20300, м. Умань, вул. Тищика, 18/19

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 2521 від 08.06.2006.

тел. (04744) 4-64-88, 4-67-77, (067) 104-64-88

vizavi-print.jimdo.com

e-mail: vizavi008@gmail.com